ΝΕΑ ΒΙΒΛΙΑ

ΜΙΧ. ΣΤΑΦΥΛΑ: «Κατοχή»

Ἕνας στρατιώτης, ὁ Κ. Β., θανάσιμα τραυματισμένος στὴ μάχη, πεθαίνει πάνω στὸ χιόνι, ποὺ ἔδαψε κόκκινο τὸ νεανικό του αἷμα. Μακρυὰ πολὺ οἱ δικοί του, οἱ χωριανοί του καὶ οἱ γνώριμοι τόποι του. Κοντά του, κάτω ἀπὸ ἕνα φουδὶ δύσκολο λοπάτητου δράχου, λίγοι συμπολεμιστές του, ποὺ ἡ βουβή των λύπη γλυκαίνει τὴν ἀγριεμένη ὄψη των. Στὶς τελευταῖες στιγμές του, μόνον ἕνα παράπονο πελώριο βαραίνει τὴ συνείδησή του, τὸ αἰώνιο παράπονο καὶ τὸ παγανθρώπινο τῶν φτωχῶν ὅλων, ποὺ εἶπαν ἢ δὲν εἶπαν «τὸ ψωμὶ ψωμάκι» κι' ἀπόρησαν γιατὶ νὰ φεύγουν ἀπ' τὴ ζωὴ κοπαδιαστά, καὶ, μὲ κεντημένο τὸ κορμί των ἀπὸ τὰ βλήματα τῆς μάχης, νὰ κατεβαίνουν στὸ τάφο. Δὲν ξέρουν γιατί νὰ σκοτώνουν καὶ νὰ σκοτώνονται κι' ἐπειτα νὰ πέρνουν —ἄγνωστοι τότε πιὸ πολὺ κι' ἀπ' τὴ ζωή—μιὰν ἀνώνυμη θέση στὸν «Ἄγνωστο Στρατιώτη», τὸ λαϊκὸ αὐτὸ μνημεῖο, τὸ ἑτοιμασμένο ἐκ τῶν προτέρων, πρὸ τοῦ θανάτου των, σὰν τὸν Παράδεισο τῶν ἐκλεκτῶν, γιὰ νὰ τοὺς δέχεται στὴν ἀνωνυμία τῆς δόξας των, ποὺ «μεταφράζεται» γιὰ λίγους σ' ἐπώνυμη πολεμικὴ δόξα καὶ τοὺς ἀποθαναντίζει ἰδιαιτέως καὶ ἐκ τῶν ὑστέρων, μετὰ τὸν θάνατόν των, σ' ἀγάλματα καὶ προσωπικά των μνημεῖα. Τὸ ἴδιο αὐτὸ παράπονο, τὸ παράπονο τοῦ ἄδικου χαμοῦ, ἀναρίθμητων πεσόντων σ' ἀναρίθμητα πεδία γνωστῶν κι' ἀγνώστων μαχῶν, κι' ἡ ἴδια αὐτὴ ἀπορία ποπίζει μὲ πίκρα καὶ στὴν ψυχὴ τοῦ ἑτοιμοθάνατου στρατιώτη Κ.Β. καὶ δαγκώνει τὴ σκέψη του. Τὰ λόγια του βγαίνουν ἀργὰ καί, στὴν προσπάθεια τῆς ἀρθρώσεώς των, πονοῦν τὸ πληγωμένο στῆθος του: "Ἤθελα νὰ ρωτήσω γιατί νὰ σκοτώνονται οἱ ἄνθρωποι... γιατί νὰ πονάνε... γιατί ν' ἀδικοῦνται,.. Γιατί μωρέ,Κωστή;... Γιατί, μωρέ, Θεέ;... Γιατί μωρέ, λοχαγέ;... Πές το μου, ἀδελφέ μου.., Πές το, γιατί δὲν ὄγαιν' ἡ ψυχή μου... ἀν δὲν τὸ μάθω, δὲν ὄγαιν' ἡ ἔρμη..... Σὲ λίγο ὄγῆκε ἡ ψυχή του, μὰ δὲν τὄμαθε, γράφει στὸ διήγημά του «Καιρὸς Πολέμου» ὁ κ. Μ.Σ.

Ἐσβύσε λοιπὸν ὁ στρατιώτης καὶ στὴν κατωχρη ὄψη του πέρασεν ὁ κρύος ὄοριας καὶ πάγωσε μαζὶ μὲ τὸ σωματικό του πόνο καὶ τὴ μεγάλη θλίψη τῆς ψυχῆς του. Καὶ ἔμεινε ἐκεῖ ἀκίνητος κι' ἀπορημένος καὶ σὲ λίγο μοναχος, καθὼς τὸ παν-δαιμόνιο τῆς μάχης ξεμάκρυνε, ἀγκαλιαζοντας τις δουνοκορφὲς ἀργὰ καὶ σερνοντας στὴν ὀργη καὶ στὸ φονο ἀνελέητα, ὄχι ἀνθρώπους πιά, ἀλλὰ ἑξαλλα θεριά, καὶ τους συμπολεμιστές τους, ποὺ του παρασταν ἤκαγε στὴν τελευταία ἐρωτηματική του ὥρα καὶ ξαναρρῆκαν για λίγο ἀνθρώπινα αἰσθήματα.

Τώρα μετὰ ἀπὸ δεκάδες χρόνια, ὁ στρατιώτης, ποὺ τὴν ἐκφραση στὸ νεκρο προσωπο του τὴ μαρμάρωσεν ὁ ὄοριᾶς καθὼς τὴν εἶχε φιλοτεχνήσει ὁ πόνος, δὲν βρίσκεται οὔτε σὰν κόκκος σκόνης ἀπὸ τὴ σκόνη ποὺ γινε καὶ χάθηκε μέσα στὸ νερὸ τῆς ὄροχῆς καὶ στὸ χῶμα. Ὁ στρατιώτης ἐξεπλήρωσε τὸ ὑλικό του χρεος πρὸς τὴ φύση, ἀποδίδοντας σ' αὐτὴ τὸ δαγειο του, τα ἐξ ὧν συνετέθη, για νὰ «χρηματοδοτήσει» τὶς νέες συνθέσεις της.

Τὸ θάνατό μας καρτερεῖ
(ἡ ἄμετρη γύρω φύση
καὶ τὸν ποθοῦν τὰ πορφυρὰ
(στόματα τῶν ἀνθῶν...

Ἡ φύση κινεῖται στὶς ἀντίθετες καταστάσεις: Θάνατος—Ζωὴ καὶ Ζωή,—Θάνατος.

Ὁ στρατιώτης Κ. Β. δέχτηκε τὸ θάνατό του σὰ γενικὸ νόμο τῆς Ζωῆς. Ἀλλὰ μπῆκε στὴ σιωπὴ καὶ τὴ λησμονιὰ τοῦ τάφου ἀποφασμένος γιὰ τὸν ἡθικὸ σκοπὸ καὶ τὴν τελικὴ αἰτία τῆς ὑπερτάτης θυσίας του. Δὲν μπόρεσε νὰ νοιώσει, κι' οὔτε ἦταν ἐπόμενο νὰ νοιώσει στὴν ἀφελῆ του πνευματικὴ κατάσταση, τὴν ἀκαλλιέργητη, πῶς καὶ γιατὶ δὲν πρέπει στὴν ἐξελικτικὴ πορεία τῶν κρατῶν καὶ τῶν κοινωνιῶν νὰ ἐπεμβαίνει σκληρός, ἀμετάθλητος καὶ ἀπροσχημάτιστος ὁ παραπάνω γενικὸς νόμος, ποὺ κυριαρχεῖ στὴ φύση, ὑπὸ τὴν εἰδικήν του ὅμως καὶ θειαν ἔννοιαν, γιὰ τὴ περίπτωσή μας ἐδῶ, τὴν ἀλήθεια τῆς «ζουγκλας» καὶ τῆς κοιλιᾶς, «τὸ μεγάλο ψάρι τρώει τὸ μικρό».

Ὁ στρατιώτης στὴν ἐπιθανάτια ἀπορία του δὲν ὀρτηκε ἀπάντηση, ποὺ ν' ἀνοίξη τα στενὰ ὅρια τῆς σκέψης του καὶ νὰ ὄγεῖ φωτεινὴ καὶ πειστική, καταλυτικὴ καὶ ἐποικοδομητική. Κι' ὁ ἀναγνώστης ἀς μὴ περιμένει νὸ ὀρῆ στὸ βιβλίο τοῦ κ.Μ. Σ. καμμια τέτοια ἀπάντηση. Τὸ γεγονὸς ἔγει τὴ φυσικὴ καὶ λογικὴ συνέπεια ν' ἀφίνει γωρὶς καμμιὰ δοκιμασία τὸν ἀναγνώστη στὶς δαύτερες πεποιθήσεις του, τις διοθεωρητικὲς καὶ τὶς κοσμοθεωρητικές, ὑπὸ τὴν προϋπόθεση δέβαια ὅτι αὐτὲς δὲν θάναι ἀσυμβίβαστες μὲ τὰ καλύτερα ἀνθρώπινα αἰσθήματα, τὰ δαθιὰ καὶ τὰ γνήσια, ποὺ κινοῦν τὸ γέρι τοῦ διηγηματογράφου στὴ συγκινητικὴ γραφή του. Τὸ βιβλίο τοῦ κ. Μ. Σ. διαπιστώνει καταστάσεις. Ὑωρὶς ἀναλύσεις κοινωνικὲς καὶ ψυχολογικὲς ἢ ἀνατομικὲς διεισδύσεις στὴ δομὴ τῶν ἀνθρωπίνων σχέσεων, μὲ ἐντοπισμοὺς καὶ ἀνιχνεύσεις σημείων κοινωνικῆς ψυχοπαθολογίας. Ὁ Μ. Σ. γοάφει καὶ καταγράφει συμβάντα, ξεκινῶντας ἀπὸ τὴν κοινωνικὴν συναισθηματικὴ βάση. Ἀπηχεῖ καὶ προβάλλει στὶς σελίδες τους τὸ λαϊκὸ παλαιότερο αἴτημα πὼς δὲν πρέπει νὰ σκοτώνονται καὶ ν' ἀδικοῦνται οἱ ἄνθρωποι ἀπό τοὺς συνανθρώπους των. Ἀκόμα, ἀπὸ τὰ δεινά, ποὺ συσσώρευσεν ὁ πόλεμος κι' ἡ Κατοχή, καὶ ποὺ ἀδρότατα καὶ στὶς καθολικώτερες πλευρές των ἀπεικονίζονται, ὁ νέος διηγηματογράφος, ὁ συγγραφεὺς τοῦ ἀριστουργηματικοῦ θεατρικοῦ ἔργου «ὁ Πατρο—Κοσμᾶς», ἀναφύρει αἱματόβοεκτο καὶ μέσα ἀπὸ μιὰν ἀτμόσφαιρα, πνιγερὴ καὶ καταθλιπτικὴ ἀνθρώπινου πόνου καὶ τὸ δεύτερο λαϊκὸ αἴτημα— συμπλήρωμα τοῦ πρώτου— γιὰ μιὰ καλύτερη καὶ δικαιώτερη ζωή, ἐνδοκρατικὴ καὶ διακρατική. Συμβολικότατο γιὰ τὴ δεύτερη περίπτωση, δηλαδὴ γιὰ τὶς «εἰσαεὶ ἐν εἰσήγῃ» διακρατικὲς σχέσεις, εἶναι τὸ διήγημα «Ἀγάπη» ποὺ κλείνει μὲ τουφεφούς τόνους, ἐρωτικοὺς τό λυπερὸ βιβλίο.

Στὴ «Κατοχὴ» του ὁ κ. Μ. Σ δίνει, μ' ἕναν ὠμὸ ρεαλισμό, γαρακτηριστικὰ περιστατικά, πραγματικὰ καὶ φανταστικά, τῆς κατοχικῆς περιόδου. Στὰ διηγήματά του περνάει ἡ Κατοχὴ μὲ τὸ διπλὸ δραματικὸ σκηνικὸ ἄνοιγμά της, τὸν διμέτωπο ἀγῶνα γιὰ τὴ λευτεριά καὶ τὸ ψωμί, γιὰ τὴν ἐθνικὴ καὶ τὴν ἀτομικὴ ἐπιβίωση. Ἡ ἀφήγηση, καθὼς ταιριάζει στὸ ἀντικείμενό της, «φτάνει» σὲ ἄφταστους δραματικοὺς τόνους συχνά, ποὺ εἶναι τόσο δυνατοὶ καὶ συγκλονιστικοί, στὴ ρεαλιστικὴ των ἀλήθεια, ὥστε προκαλοῦν ἐκείνη τὴν ἀξέχαστη ζωντάνια τῶν ἐντυπώσεων, ποὺ χαρίζουν μόνον τὰ ὑπέροχα βιώματα. Ὁ ἁπλὸς καὶ ρεαλιστικὸς μῦθος τῶν διηγημάτων, ἡ λιτότητα καὶ ἡ συντομία των καὶ ἡ ἀπελπισμένη δραματικότητα, ἀντιπροσωπευτικὰ συγκεντρώνονται στὸ διήγημα «Κατοχὴ» καὶ συγαλίνουν στὴν «συνισταμένην» των, τὴ μακάβρια σκηνὴ τῆς σελ. 17, ποὺ δὲν ξεγνιέται ὅταν διαβαστεῖ, γιατὶ εἶναι ὄγι μόνον τὸ «ἄκρον ἄωτον» μιᾶς ἐφευρετικῆς φαντασίας τολμηρῆς, ἀλλὰ καὶ ἡ «μὴ περαιτέρω» δοκιμασία καὶ ἡ κίνηση μιᾶς συνειδήσεως ἀπό τὸ «ναΐδιο» τῆς ἠθικῆς καταπτώσεως ποὸς τὸ «ζενίθ» τῆς εἰλικρινοῦς μετανοίας, μιᾶς δραματικῆς μετανοίας, ποὺ ὁδηγεῖ στὴν τρέλλα. Παρόμοια δείγματα γραφῆς θὰ συναντήση ὁ ἀναγνώστης καὶ σ' ἄλλα διηγήματα τοῦ βιβλίου, γιὰ ν' ἀναγνωρίσει σ' αὐτὰ εὐτυχισμένες στιγμὲς μεγάλης δημιουργίας. Ὁ κ. Μ. Σ. ἔδειξε πὼς ξέρει νὰ παραβιάζει τὰ μυστικά της. Τώρα δὲν τοῦ ὑπολείπεται τίποτε ἄλλο, παρὰ νὰ συνειδητοποιήσῃ σ' ἕνα ἐνιαῖο σύνολο, νὰ εὑρύνει καὶ νὰ ὁλοκληρώσει τὶς αἰσθητικὲς κατακτήσεις του.

Ν. Ο. Χ.

Ἄνευ Προκαταβολῆς καὶ ΜΕ ΜΗΝΙΑΙΑΣ ΔΟΣΕΙΣ
ΕΠΙΠΛΑ παντὸς ρυθμοῦ
ΚΟΥΦΩΜΑΤΑ
Οἰκοδομῶν - Καταστημάτων
ΜΗΧΑΝΟΞΥΛΟΥΡΓΙΚΗ
ΝΙΚΟΛ. ΓΚΙΤΣΗΣ
Ἐργοστάσιον ΤΕΡΜΑ ΤΕΡΨΗΣ
ΤΗΛΕΦ. 56-86 - ΠΑΤΡΑΙ

Μέγα πυρηνικὸν ἐργοστάσιον εἰς τὴν Δυτικὴν Γερμανίαν

Τὸ ρεῦμα ἀτομικῆς ἐνεργείας συναγωνίσιμον τὸ 1970

ΑΜΒΟΥΡΓΟΝ. Τὸ πρῶτο μεγάλο πυρηνικὸν ἐργοστάσιον τῆς Δυτικῆς Γερμανίας θὰ εἶναι ἕτοιμο τὸ τέλος τοῦ τρέχοντος ἔτους εἰς Γκουνπρεμίνγκεν (νότιος Γερμανία) παρὰ τὸν Δούναβιν. Ἡ λειτουργία αὐτοῦ θὰ ἀσγίση μίαν ἐξαπτηρίαν ἀσγότερον. Δύο μεγάλαι ἑταιρεῖαι ἠλεκτρισμοῦ συνεδιάζουν εἰς τὴν διώουγα Ντόρτμουντ— Ἔμς τὴν ἀνέγερσιν πυρηνικοῦ ἐργοστασίου δυνάμεως 250 MW (μεγαβάτ). Κατ' αὐτὰς ἐξ ἄλλου ἀνεκοινώθη ὅτι εἰς τὸ μεγαλύτερον μέγοι τοῦδε γερμανικὸν συγδίον— τὸ ἐργοστάσιον πυρηνικῆς ἐνεργείας Ὄμπριγκχάϊμ —συμμετέχουν 13 μικρότερα ἐργοστάσια ἠλεκτρισμοῦ τοῦ νοτιογερμανικοῦ ὁμοσπόνδου κράτους Μπάντεν— Βυρτεμβέργης.

Συμφώνως πρὸς τοὺς νεωτέρους αἰσιοδόξους ὑπολογισμοὺς Γερμανῶν εἰδικῶν, τὸ ρεῦμα ἀτομικῆς ἐνεργείας θὰ καταστῆ ἀπὸ τὸ 1970 συναγωνίσιμον εἰς τὴν ἀγορὰν τῆς Δυτικῆς Γερμανίας. Ἤδη τῆς παρελεύσεως γιλιετηρίδος, θὰ καλύπτεται ἄνω τῶν 50ο)ο τῶν ἀναγκῶν—ἐνεργείας εἰς ὅλον τὸν κόσμον, διὰ τῆς πυρηνικῆς ἐνεργείας. Ἐκτὸς τῆς ἀτομικῆς ἐνεργείας θὰ διατηρήσουν εἰς τὴν Δυτικὴν Γερμανίαν αἱ σχετικῶς νέαι πρῶται ὅλαι πετρελαίου καὶ φυσικοῦ ἀερίου, ὡς καὶ ὁ γαιάνθραξ ἓν σημαντικὸν ποσοστὸν εἰς τὴν ἀπόκτησιν ἠλεκτρισμοῦ.

Ἡ ραγδαία τεχνικὴ ἐξέλιξις τῶν τελευταίων ἐτῶν ὠδήγησε κατὰ τὴν παραγωγὴν ἐνεργείας εἰς μίαν διαρκῶς μεγαλυτέραν παραγωγὴν μονάδων. Διὰ τῆς αὐξήσεως τοῦ μεγέθους τῶν ἐργοστασίων ἠλεκτρισμοῦ, ἠδυνήθησαν νὰ διατηρηθοῦν σταθερὰ τὰ ἔξοδα παραγωγῆς κατὰ ὡριαῖον κιλοβάτ παρὰ τὴν αὔξησιν τῶν μισθῶν καὶ τῆς τιμῆς τοῦ γαιάνθρακος. Τὰ ἔξοδα παραγωγῆς ἑνὸς ὡριαίου κιλοβάτ ἀνέρχονται εἰς τὴν Δυτικὴν Γερμανίαν εἰς ἓν ἐργοστάσιον γαιάνθρακος, εἰς 3,6 πφένιγκ περίπου (0,9 σέντς). Εἰς ἓν παραδειγματικὸν ἐργοστάσιον λιθάνθρακος πλησίον ἑνὸς ὁρυγείου δύναται νὰ μειωθοῦν τὰ ἔξοδα εἰς 2,2 πφένιγκ (0,55 σέντς). Ἐν τούτοις νέαι αὐξήσεις τῶν μισθῶν καὶ τιμῶν ὕλῶν θὰ ἔγουν ὡς συνέπειαν τὴν αὔξησιν τῆς τιμῆς τοῦ ρεύματος.

Ἡ παραγωγὴ ἑνὸς ὡριαίου κιλοβάτ εἰς τὸ ἐργοστάσιον ἀτομικῆς ἐνεργείας Γκούντρεμιγκεν θὰ στοιχίζη ἐπὶ τοῦ παρόντος ἀκόμη καὶ ὑπὸ εὐνοϊκὰς συνθήκας περισσότερον ἀπὸ ὅ,τι στοιχίζει τὸ ὡριαῖον κιλοβάτ εἰς ἓν σύνηθες ἐργοστάσιον λιθάνθρακος. Εὐδιακοὶ ὑπελόγισαν ὅτι μὲ δύναμιν 237 MW καὶ φυσικὴν διάρκειαν γρήσεως 6350 ὡρῶν ἐτησίως, τὰ ἔξοδα ἑνὸς ὡριαίου κιλοβάτ θὰ ἀνέργωνται εἰς 3,8 ἕως 4 πφένιγκ (0,95—1 σέντς). Παρ' ὅλον ὅτι δὲν συμπεριλαμβάνονται εἰς τὴν τιμὴν αὐτὴν τοῦ ὡριαίου κιλοβάτ ὅλαι αἱ δυναταὶ πιθανότητες, τὸ ἐργοστάσιον ἀτομικῆς ἐνεργείας Γκούντρεμιγκεν δὲν θὰ εἶναι δυνατὸν νὰ συναγωνισθῆ εἰς τὴν ἀγορὰν ἐνεργείας μὲ τὴν τιμὴν αὐτὴν τοῦ ρεύματος.

Κατὰ τὴν ἀνέγερσιν τῶν τεραστίων ἐργοστασίων ἀτομικῆς ἐνεργείας δυνάμεως ἄνω τῶν 600 MW, θὰ μειωθοῦν τὰ ἔξοδα (κατὰ ὡριαῖον κιλοβάτ) κατὰ 25ο)ο περίπου εἰς 3 πφενιγ (0,75 σέντς). Εἰς τὸν ὑπολογισμὸν αὐτὸν τῶν ἐξόδων συμπεριλαμβάνονται μόνον τὰ ἔξοδα κεφαλαίου, μὲ 60 τοῖς ἑκατὸ. 30 τοῖς ἑκατὸ περίπου ἀναλογεῖ εἰς τὰ ἔξοδα καυσίμου ὕλης, ἐνῶ τὸ ὑπόλοιπον 10 τοῖς ἑκατὸ ἀναλογεῖ διὰ τοὺς μισθοὺς καὶ ἐργασίας ἐπισκευῶν. Ἀντιθέτως δὲ ἠλεκτρικαὶ ἑταιρεῖαι συνήθων ἐργοστασίων ἄνθρακος ὑπολογίζουν μόνον ἕως 20 τοῖς ἑκατὸ τῶν ἐξόδων των διὰ τὴν παραγωγικὴν τοποθέτησιν κεφαλαίων.

Δὲν πρέπει λοιπὸν νὰ ὑπολογίζεται αὔξησις τῶν ἐξόδων τοῦ «ρεύματος ἐκ γαιάνθρακος» δεδομένου ὅτι ὁ γαιάνθραξ θὰ ἠττηθῆ ἐκ τῆς εὐθυνῆς πυρηνικῆς ἐνεργείας. Εἶναι ἀβέβαιον ἐὰν ἡ μεταλλουργία εἰς τὴν Δυτικὴν Γερμανίαν θὰ διατηρηθῆ τότε ἀκόμη «τεγνητῶς» εἰς τὴν ζωήν, ὡς κατὰ τὴν ἀποσαφήνισιν γαιάνθρακος— πετρελαίου. Μία ἄλλη μεγάλη ἑταιρία ἠλεκτρισμοῦ τῆς Δυτικῆς Γερμανίας ὑπολογίζει σοβαρῶς τὴν ἀνέγερσιν ἐργοστασίου ἀτομικῆς ἐνεργείας τάξεως 600 MW. Εἰς Γερμανὸς εἰδικὸς ἐπὶ τῆς ἀτομικῆς ἐνεργείας εἶναι ἐξ ἄλλου τῆς γνώμης, ὅτι πιθανῶς ἤδη ἐντὸς μιᾶς δεκαετίας θὰ τροφοδοτοῦν τὴν Δυτικὴν Γερμανίαν διὰ ρεύματος ἐργοστάσια πυρηνικῆς ἐνεργείας δυνάμεως 1000 μεγαβάτ.

ΔΙΑΛΟΓΟΣ
—Ποῦ ψωνίζεις γραφικὴν ὕλην καὶ ἔντυπα Κώστα;
—Ποῦ ἀλλοῦ, στὰ Βιβλιοπωλεῖα
ΧΑΡ. & ΙΩ. ΚΑΓΙΑΦΑ
ΠΑΤΡΑΙ — ΑΘΗΝΑΙ
Ἑρμοῦ 14 — Αἰόλου 68
Βρίσκω ὅ,τι ζητήσω σὲ καλὲς ποιότητες.

ΕΠΙΠΛΩΣΕΙΣ ΜΕ ΔΟΣΕΙΣ
ΠΑΤΡΑΪΚΗ ΕΠΙΠΛΟΠΟΙΪΑ
Ὑψηλὰ Ἀλώνια - Κάτωθι Ὀλύμπου
Παναχαϊκοῦ 2 - Τηλ. 27-34
Η ΜΕΓΑΛΕΙΤΕΡΑ ΕΚΘΕΣΙΣ ΕΠΙΠΛΩΝ

"ΓΩΝΙΑ ΤΟΥ ΒΙΒΛΙΟΥ,,
ΑΓΙΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΥ 32 - ΤΗΛ. 23-96 - ΠΑΤΡΑΙ
● Σχολικὰ βιβλία: Ἑλληνικά, Ἀγγλικά, Γαλλικά, Γερμανικά, Ἰταλικὰ
● Σχολικὸ καὶ ἐρασιτεχνικὸ θέατρο
● Μουσικὰ βιβλία καὶ μουσικὰ τεμάχια
● «ΓΑΛΑΞΙΑΣ»: Ἡ βιβλιοθήκη τοῦ καλοῦ καὶ φθηνοῦ βιβλίου
● Τεχνικὰ βιβλία, εἴδη σχεδίου καὶ ζωγραφικῆς
● Βιβλία σὲ τεύχη, Φιγουρίνια
● Κάθε παραγγελία ἐκτελεῖται ἐντὸς 2 ἡμερῶν
● Τὰ βιβλία ποὺ σᾶς προσφέρονται μὲ «δόσεις» πωλοῦμε κατὰ 30% ἕως 70% φθηνότερα. Ζητήσατε καταλόγους.
"ΓΩΝΙΑ ΤΟΥ ΒΙΒΛΙΟΥ,,
ΤΥΠΟΣ — ΒΙΒΛΙΑ — ΧΑΡΤΙΚΑ
ΠΟΙΟΤΗΤΕΣ ΕΚΛΕΚΤΕΣ — ΤΙΜΕΣ ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΕΣ

ΟΙ ΕΙΔΙΚΟΙ ΔΙΑ ΤΟ ΜΕΛΛΟΝ ΤΗΣ ΑΝΘΡΩΠΟΤΗΤΟΣ

Η ΑΞΙΟΠΟΙΗΣΙΣ ΤΩΝ ΩΚΕΑΝΩΝ ΘΑ ΚΑΛΥΨΗ ΤΑΣ ΑΝΑΓΚΑΣ ΜΑΣ ΕΙΣ ΠΡΩΤΑΣ ΥΛΑΣ ΚΑΙ ΤΡΟΦΙΜΑ

ΥΠΑΡΧΟΥΝ ΤΕΡΑΣΤΙΑ ΑΠΟΘΕΜΑΤΑ ΕΙΣ ΤΟΝ ΒΥΘΟΝ

ΟΥΑΣΙΓΚΤΩΝ. Οἱ ὠκεανοὶ περιέχουν σημαντικὰς ποσότητας τροφίμων, ὀρυκτῶν, ἀκόμη καὶ ἐνεργείας, εὑρίσκονται δὲ ἅπαντα εἰς τὸ ὕδωρ, εἰς τὸν πυθμένα καὶ κάτω τοῦ πυθμένος. Τὰ τρόφιμα ἀποτελοῦνται ἐκ ζωϊκῶν καὶ φυτικῶν ὀργανισμῶν. Ὁ ἄνθρωπος, συμπτωματικῶς μᾶλλον, παραλαμβάνει τρόφιμα ἐκ τῆς θαλάσσης καὶ μάλιστα κατὰ τρόπον παρόμοιον μὲ τὸν ὁποῖον οἱ πρωτόγονοι προγονοί του συνέλεγον τὰ τρόφιμα ἐκ τῆς ξηρᾶς μὲ τὸ κυνήγιον. Εἶναι γεγονὸς ὅτι ἡ συστηματικὴ καλλιέργεια καὶ ἐκτροφὴ θὰ αὐξήσουν σημαντικῶς τὰ ἐκ τῆς θαλάσσης παραγόμενα τρόφιμα.

Ὁ ὀρυκτὸς πλοῦτος τῆς γῆς εἶναι καταναλωμένος ὁμοιομόρφως. Συνεπῶς δύναται νὰ πιστεύη κανεὶς ὅτι θὰ εὑρίσκωνται καὶ κοιτάσματα γαιανθράκων, σιδήρου, χαλκοῦ, μαγγανίου, χρυσοῦ καὶ ἄλλων χρησίμων ὀρυκτῶν εἰς τὸν πυθμένα τοῦ ὠκεανοῦ ἢ κάτω αὐτοῦ. Ἤδη ἔχουν ἀνακαλυφθῆ σημαντικὰ κοιτάσματα πετρελαίου εἰς στρῶμα τα κάτω τοῦ βυθοῦ.

ΟΙ ΕΝΕΡΓΕΙΑΚΟΙ ΠΟΡΟΙ

Οἱ ἐνεργειακοὶ πόροι τῆς θαλάσσης, ἐπὶ προισθέτως πρὸς τὸν γαιάνθρακα καὶ τὸ πετρέλαιον, ἀποτελοῦνται ἐκ τῶν συνεχῶς ρεόντων ρευμάτων εἰς τὸν βυθόν, τὰ ὁποῖα δύνανται νὰ χρησιμοποιηθοῦν πρὸς παραγωγὴν ὑδροηλεκτρικῆς ἐνεργείας καὶ οἱ ἐκ τῆς μονίμου διαφορᾶς θερμοκρασίας μεταξὺ τῆς ἐπιφανείας τῆς θαλάσσης καὶ τοῦ ὕδατος εἰς τὰ μεγάλα βάθη, διαφορὰ ἡ ὁποία δημιουργεῖ μίαν ἑτέραν μόνιμον ροὴν ἐνεργείας ἀπὸ τῆς μιᾶς περιοχῆς εἰς τὴν ἄλλην.

Ἡ ἀξιοποίησις τῶν ὠκεανείων πόρων, καθισταμένη βαθμηδὸν ἀνάγκη ἐπείγουσα διὰ τὴν ἀνθρωπότητα ἰδὲν εἶναι ἀπαραίτητον νὰ ἀρχίση ἀμέσως ἀπὸ τὰ βάθη τῶν ὠκεανῶν τῶν ὁποίων ὁ μεγαλύτερος πλοῦτος εὑρίσκεται πλησίον τῶν ἀκτῶν. Ἡ ξηρὰ ἀποτελεῖ τὸ 29% τῆς ἐπιφανείας τῆς γῆς, τὸ 12% τῆς γηΐνης ἐπιφανείας ἀπαρτίζουν αἱ καλλιεργήσιμοι ἐκτάσεις καὶ τὸ 17% τὰ ὄρη καὶ αἱ ἔρημοι καὶ γενικῶς αἱ μὴ ἀξιοποιήσιμοι διὰ τὴν καλλιέργειαν περιοχαί. Αἱ κλιτεῖς τῶν λόφων καὶ τῶν ὀρέων ἀποτελοῦν τὸ 5% τῆς ἐπιφανείας τῆς γῆς, ἐνῶ οἱ βυθοὶ τῶν ὠκεανῶν τὸ 63ο)ο. Ὑπολογίζεται ὅτι ἡ καλλιέργεια τῶν κλιτῶν ὅσον τὸ δυνατὸν πληρέστερον θὰ αὐξήση τὴν παγκόσμιον γεωργικὴν παραγωγὴν κατὰ 50ο)ο.

Ἡ ἀνάγκη τῆς ἐπιτευξέως κατ' τὴν χρήσεως τῶν πόρων τῆς θαλάσσης ἐπιβάλλει τὸν ἔλεγχον τοῦ ἀνθρώπου εἰς τοὺς πυθμένας τῶν θαλασσῶν. Ὁ ἔλεγχος δέον νὰ εἶναι φύσεως μονίμου καὶ νὰ μὴ περιορίζεται εἰς προσωρινὰς καὶ συμπτωματικὰς ἐπισκέψεις διὰ δυτῶν ἢ δι' ὑποβρυχίων. Ἀλλὰ πρὸ τοῦ μονίμου ἐλέγχου πρέπει νὰ ἐξερευνηθῆ πλήρως ἡ βυθὸς τῶν θαλασσῶν, νὰ χαρτογραφηθῆ ὥστε νὰ γνωσθοῦν πλήρως τὰ φυσικά του χαρακτηριστικὰ καὶ νὰ δύναται νὰ ἐπιστρέψη κανεὶς μὲ ἀπόλυτον ἀκρίβειαν. Βιολογικὴ ἐξερεύνησις εἶναι ὡσαύτως ἀπαραίτητος διὰ τὸν ἀκριβῆ καθορισμὸ τῶν κοιτασμάτων τῶν ὀρυκτῶν εἰς τοὺς πυθμένας καὶ τῶν πόρων εἰς τρόφιμα.

Ὅταν συντελεσθῆ τὸ προκαταρκτικὸν αὐτὸ ἔργον, τότε θὰ πρέπει νὰ ἀρχίση ἡ πραγματικὴ ἐργασία τῆς ἐκμεταλλεύσεως καὶ τῆς ἀξιοποιήσεως τῶν πόρων. Πρέπει νὰ κατασκευασθοῦν καὶ νὰ λειτουργήσουν ὑποβρύχιαι ἐγκαταστάσεις διὰ τὰς ὁποίας θὰ ἐφαρμοσθοῦν τρεῖς κυρίως μέθοδοι, ἡ κατάδυσις διὰ δυτῶν, τὰ ὑποβρύχια καὶ τὰ ὄργανα τὰ ὁποῖα θὰ λειτουργοῦν ἐλεγχόμενα ἀπὸ τῆς ἐπιφανείας τῆς θαλάσσης. Οἱ δύται δύνανται νὰ χρησιμοποιοῦν εἰδικὴν συσκευὴν ἡ ὁποία θὰ τοὺς ἐπιτρέπη νὰ κινοῦνται ἐλευθέρως ὑπὸ τὸ ὕδωρ ἢ νὰ φέουν τὴν ὑδατοστεγῆ καὶ ἀεροστεγῆ στολὴν μὲ τὸ βαρὺ μεταλλικὸν κράνος. Ὁ δύτης θὰ ἐφοδιάζεται μὲ ἀέρα ἐκ πλοίου εὑρισκομένου εἰς τὴν ἐπιφάνειαν τοῦ ὕδατος καὶ δι' εἰδικῆς συσκευῆς πιέσεως. Ἡ στολὴ καὶ ἡ ἀναπνευστικὴ συσκευὴ ἔχουν τὸ μειονέκτημα τῆς πληθώρας τῶν σωλήνων καὶ τῶν καλωδίων ἄλλα καὶ τὸ πλεονέκτημα τῆς συνεχοῦς ἐπικοινωνίας μεταξὺ τοῦ δύτου καὶ τῆς ἐπιφανείας.

ΚΑΘΟΔΟΣ ΕΚΜΕΤΑΛΛΕΥΣΕΩΣ

Ἀλλὰ καὶ εἰς τὰς δύο αὐτὰς περιπτώσεις ὁ δύτης εἶναι ἀναγκασμένος νὰ ἐργάζεται εἰς βάθος περίπου 60 μέτρων καὶ ἐπ' ὀλίγον χρονικὸν διάστημα. Ἐν τούτοις, ἡ ἔρευνα ἡ ὁποία ἔγινε μέχρι σήμερον διὰ τὴν τροφοδότησιν τῶν δυτῶν μὲ ἥλιον καὶ ὀξυγόνον ἀντὶ τοῦ ἀτμοσφαιρικοῦ ἀέρος, ἀπέδειξεν ὅτι οἱ δύται θὰ δυνηθοῦν νὰ φθάσουν εἰς μεγαλύτερα βάθη καὶ νὰ παραμείνουν εἰς τὸν βυθὸν ἐπὶ πολὺ χρονικὸν διάστημα ἴσως καὶ ἐπὶ ὁλοκλήρους ἡμέρας. Ἡ δευτέρα μέθοδος ἡ ὁποία συνίσταται εἰς τὴν χρησιμοποίησιν τοῦ ὑποβρυχίου θὰ ἐπιτρέψη τὴν ἐργασίαν εἰς βάθη πλέον τοῦ ἑνὸς χιλιομέτρου. Ὀγκώδη καὶ σχεδὸν σφαιρικὰ εἰδικὰ ὑποβρύχια μὲ ἀνωτάτην ταχύτητα περίπου ὀκτὼ χιλιομέτρων τὴν ὥραν θὰ δύνανται νὰ μεταφέρουν ἀπὸ δύο ἕως πέντε ἄνδρας, οἱ ὁποῖοι θὰ εἶναι εἰς θέσιν νὰ ἐξερευνοῦν τὸν βυθὸν καὶ νὰ παρατηροῦν καὶ νὰ μελετοῦν τὴν ἐνάλιον ζωήν. Ὄργανα δίκην μοχλῶν ἐκτὸς τοῦ ὑποβρυχίου θὰ βοηθοῦν τοὺς ἐπιβαίνοντας νὰ ἐκτελοῦν διάφορα ἔργα κατασκευῶν καὶ νὰ συλλέγουν διάφορα δείγματα δι' ἐπιστημονικὰς παρατηρήσεις.

Ἡ τρίτη μέθοδος ἀφορᾶ τὸν διαχωρισμὸν τοῦ ὅλου συστήματος ἐργασίας ἀπὸ τὸ ὑποβρύχιον. Μηχανικαὶ χεῖρες, εἰδικὸν σύστημα τηλεοράσεως καὶ ἕτερον σύστημα κινήσεως δύνανται νὰ ἐγκατασταθοῦν εἰς μικρὸν μὴ ἐπηνδρωμένον ὄχημα τὸ ὁποῖον θὰ